

Scam

**ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์**

นางสาวพัชรินทร์ สติมัน

**การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2552

**Problems in English Instruction of Primary School
Teachers in Mueang District, Phetchabun Province**

Miss Patcharin Satiman

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction**

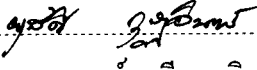
School of Educational Studies

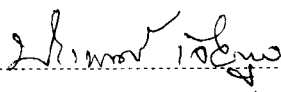
Sukhothai Thammathirat Open University

2009

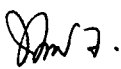
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อและนามสกุล นางสาวพัชรินทร์ สติมัน
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ผุสดี ภูอินทร์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ผุสดี ภูอินทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ เจียรกุล)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์อนุมัติให้บริการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 9 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2553

ชื่อการศึกษา ก้นคว่ำอิสระ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้ศึกษา นางสาวพัชรินทร์ สติมัน ปริญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุสติ ภูอินทร์ ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู
ประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัด
เพชรบูรณ์ จำนวน 160 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษจาก 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัย คือแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .87 และแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้
จากแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาโดยภาพรวมและ
แยกเป็นรายด้านพบว่า ครูมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ในด้านครูผู้สอน พบว่า
ครูผู้สอนขาดความรู้พื้นฐานและความถนัดด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูจำนวนมากไม่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ
โดยตรง ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อ
การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ พบว่า งบประมาณในการผลิตและจัดหาสื่อไม่เพียงพอ ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อและ
เทคโนโลยีที่ทันสมัย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการ
อ่านภาษาอังกฤษ และขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การใช้
เครื่องมือวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำ และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมี
ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่ผลิตครูควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาเรียน
วิชาเอกภาษาอังกฤษ จัดอบรม สัมมนาเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งผู้ที่จบวิชาเอก
ภาษาอังกฤษและผู้ที่ไม่ได้จบวิชาเอกนี้อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณด้านการผลิต จัดหาสื่อและ
เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีคุณภาพมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ

คำสำคัญ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์สุสติ กุญชรินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจน การแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ เจียรกุล กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานวิจัยนี้ให้สมบูรณ์ขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ นางพิบูลย์ขวัญ กลิ่นมิ่ง คีษานินเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 นางคารณี ผดุงพล ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้าน นางั่ว (เจริญวิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 และนางลาวัลย์ มากคล้าย ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านขอนแก่นไพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ทำให้การ วิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณ นายวีรพงษ์ สติมัน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกใต้ ที่ได้ให้ คำแนะนำและประสานงานในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าอิสระ และขอขอบพระคุณ นางสาวปฐมาวดี สองเมืองสุข ที่ได้กรุณาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่า คุณประโยชน์ และความดีอันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระ ขอบอบแต่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ของผู้วิจัย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาคารต่างๆ ให้ผู้วิจัยได้มีความรู้ ความสามารถ และศึกษาจนบรรลุความสำเร็จมาได้ ณ บัดนี้

พัชรินทร์ สติมัน

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	5
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	10
แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.....	10
การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอน.....	11
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	12
เทคนิคการสอนทักษะภาษาอังกฤษ.....	14
สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	18
การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ.....	19
ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ.....	21
ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	21
แนวทางในการแก้ปัญหาการสอนทักษะภาษาอังกฤษ.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาจากการ สอบถามและการสัมภาษณ์.....	39
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา.....	47
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
สรุปการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	65
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	66
ข แบบสอบถาม.....	68
ค แบบสัมภาษณ์.....	75
ง การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	79
ประวัติผู้ศึกษา.....	83

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิสถิตทาง การศึกษา วิชาเอกที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การเข้าร่วม / อบรม / สัมมนา.....	37
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของครูประถมศึกษาในภาพรวมและรายด้าน.....	39
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านครูผู้สอน.....	40
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการนำหลักสูตรไปใช้.....	41
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านสื่อการเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้.....	42
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน.....	43
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านการวัดและประเมินผล.....	45
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านคุณภาพผู้เรียน.....	46

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ ทั่วโลก และได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศไทยได้รับผลกระทบการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มุ่งไปสู่โลกาภิวัตน์ทำให้คนไทยต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ และจะต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ในระดับที่ผู้เรียนสามารถจะสื่อสารได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2544) ผู้เรียนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษพอสมควรที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้นได้ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียน การติดต่อสื่อสารต่างๆ ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่จำเป็น คือ ผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่อง โครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ต่างๆ หรือสำนวนที่สำคัญๆ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนทั่วไป การเขียนจดหมาย การฟังประโยค ข้อความและบทความสั้นๆ และการพูดเพื่อติดต่อสื่อสาร

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือสามารถใช้ภาษาอังกฤษเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และสามารถสื่อความโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (Cognitive Linguistic Function) มีความรู้ความเข้าใจภาษาและมีความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงการเรียนรู้อาศัยการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน เน้นการฝึกความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในด้านกระบวนการวัดและประเมินผลเป็นการวัดและประเมินผลการใช้ภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยข้อทดสอบประเภทต่างๆ การเก็บบันทึกผลการทำงานที่ได้รับมอบหมายและแบบสังเกต เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ นอกจากนี้แนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทยตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 2, 23 และ 24 ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยเน้นทั้งความรู้ กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการทักษะ มาตราที่ 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน สังเกตการร่วมกิจกรรมและทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งหมายถึงการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ 2539) ข้อดีของการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือผู้เรียนมีโอกาพัฒนาศักยภาพของตน เพราะนักเรียนแต่ละคนต่างก็มีความคิด ความเห็น ประสบการณ์ และความชำนาญด้านต่างๆ ติดตัวมาด้วยกันทุกคน อาจจะมากน้อยต่างกัน สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อนักเรียนมาก ที่จะได้มีโอกาสร่วมแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครูสามารถจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษแสดงความคิดเห็นของตนอย่างอิสระ ซึ่งเป็นการช่วยเพิ่มสมรรถนะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้พูด ได้ฟังหรือได้เขียนได้อ่านในสิ่งที่เกี่ยวข้องและใกล้ตัว

ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติทางการศึกษา ผู้เรียนยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะสำหรับชีวิตยุคใหม่ เช่น ความรู้ภาษาอังกฤษ ผลจากการวิจัยและประเมินผลคุณภาพการศึกษาจากหลายหน่วยงาน พบว่า ชาวคนไทยส่วนมากมีความรู้ ความคิด สติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรมจริยธรรมไม่เป็นที่น่าพอใจ ประสงค์ และยังพบว่า ชาวคนไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีผลการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาไทย ซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่สำคัญมากต่อการดำรงชีวิตอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งต้องปรับปรุง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540: 27-28, 39)

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ต้องใช้แนวการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวการจัดการเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษาในการสื่อสาร แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาวิชา แนวการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (กรมวิชาการ 2544 ก: 20) การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับประเทศที่ไม่ใช่

เจ้าของภาษา โดยทั่วไปครูมักจะพบว่า นักเรียนอ่านหนังสือไม่เข้าใจ เก็บใจความไม่ได้ หรือแปลแล้วก็ยังไม่รู้เรื่อง ทั้งๆที่ครูได้พยายามหาทางช่วยเหลือนักเรียนตามประสบการณ์และความสามารถของครูแล้วก็ตาม นอกจากนี้ครูยังได้พบเห็นปัญหาของนักเรียนอีกมากมายในขณะจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะตัวของนักเรียนเอง และปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ประสบร่วมกัน การได้รู้ปัญหาของนักเรียนจะทำให้ครูมีแนวทางการสอนที่ตรงจุดและเหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้น ดังนั้นปัญหาการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขในขณะที่ยังอยู่ในโรงเรียนและจะต้องแก้ไขให้ตรงกับจุดที่เป็นปัญหาและสาเหตุที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล จึงจะทำให้ให้นักเรียนเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ผู้ที่ควรรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง คือ ครูผู้สอน เพราะถ้าครูทราบถึงจุดบกพร่องนี้แล้ว จะทำให้สามารถแก้ไขได้ถูกต้องต่อไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

3.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 88 โรงเรียน รวม 259 คน

3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ใน 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพผู้เรียน

3.3 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2553

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านครูผู้สอน การนำหลักสูตรไปใช้ สื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และคุณภาพผู้เรียน

4.2 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนในชั้นเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4.3 ครูประถมศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

5.1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

5.2 ผลการวิจัยช่วยให้หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำมาพัฒนางานหรือการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 2.2 การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอน
 - 2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.4 เทคนิคการสอนทักษะภาษาอังกฤษ
 - 2.5 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.6 การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ
3. ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.2 แนวทางในการแก้ปัญหาการสอนทักษะภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (กรมวิชาการ 2546: 1-8)

1.1 ความสำคัญ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนได้ทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึกและเข้มข้น หรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความ

ต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น และภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ยาวี มาเลย์ ฯลฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

1.2 ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะ

การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ

1.3 โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

- ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
- ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
- ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
- ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

1.4 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

- ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ
- มีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ
- ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
- มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมหลากหลายของประชาคมโลก
- สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก

เป้าหมายสูงสุด คือผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามจุดหมายของหลักสูตร

1.5 องค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีองค์ประกอบของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้ (กรมวิชาการ 2546: 3-6)

1.5.1 สาระ (strands)

สาระ คือ กรอบเนื้อหา (framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (content area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระต่างๆ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและควรได้รับการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าแยกสอนทีละสาระ

สาระที่กำหนดไว้ สะท้อนถึงเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมดจึงควรได้นำไปสอนในทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถักทอผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษาในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับสูงขึ้นแยกเป็น 4 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communications)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงแค่การจดจำคำศัพท์ และรูปประโยคในภาษา นักเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่อง เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (cultures)

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนคติของชาติอื่นๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ รูปแบบพฤติกรรม และเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของชาติอื่น ที่มีต่อสังคมของเรา วัฒนธรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ แนวคิด (perspectives) การปฏิบัติ (practices) และผลผลิต (products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิดด้านวัฒนธรรม นักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชาติอื่น

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (connections)

นักเรียนมีประสบการณ์เดิมของตนอยู่แล้ว เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จะช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ให้แก่นักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (communities)

การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียน มาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ (learning standards)

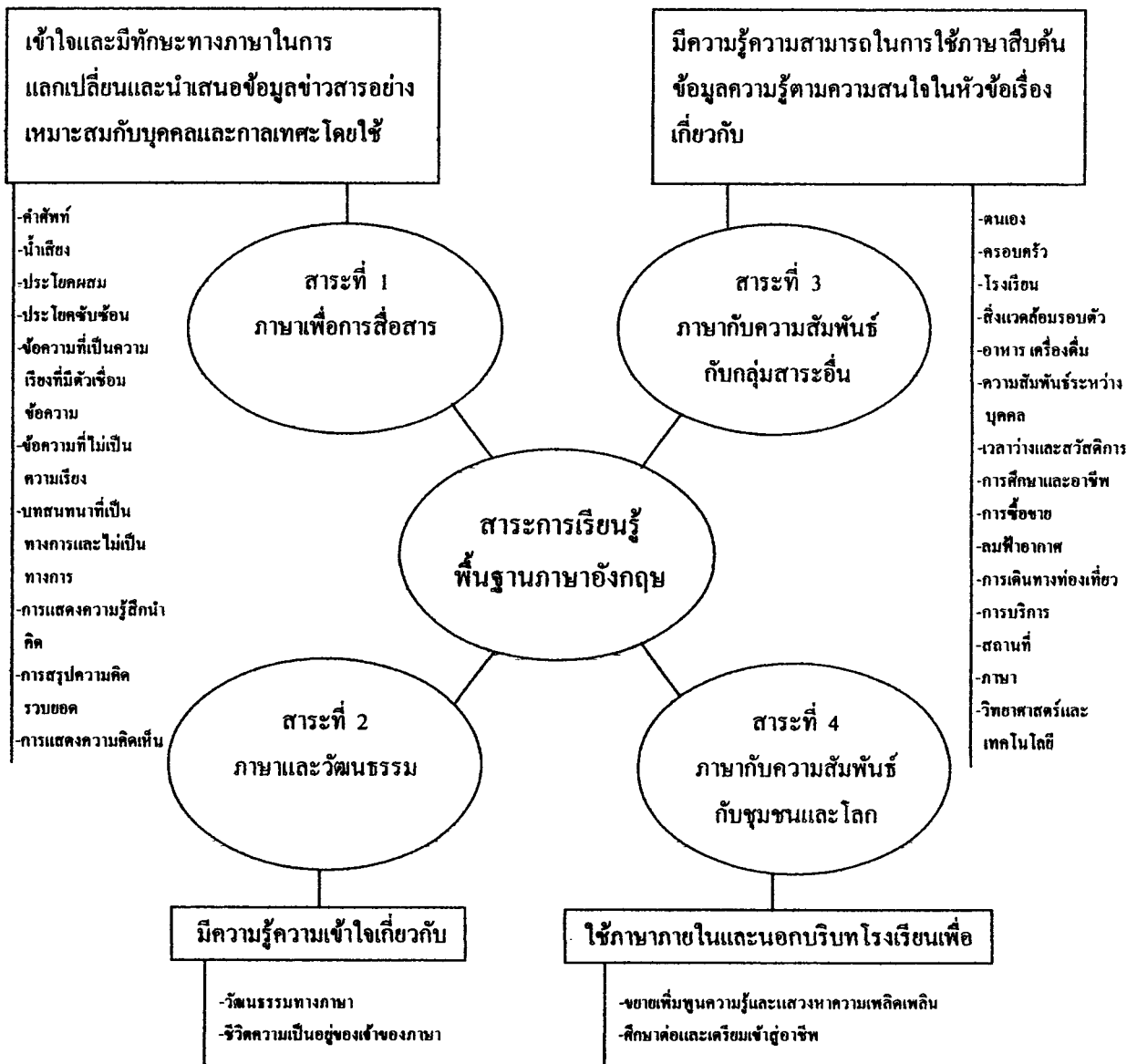
มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้ และสามารถทำได้ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษาท้องถิ่นและชุมชนนำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตร การสอนและการประเมินผล ให้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และประสิทธิภาพต่างๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการตรวจสอบ ประเมิน และตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระมีไม่เท่ากันแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ มีความหมายที่ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจให้กระจ่าง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (benchmarks)

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในมาตรฐานช่วงชั้นมี 2 ส่วนคือ ทักษะ/กระบวนการที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติ (performance) และเนื้อหา (content) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่านักเรียนทุกคนควรรู้อะไร และสามารถทำอะไรได้ เป็นการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และระบุนกรอบเนื้อหาสำหรับครูผู้สอนนำไปจัดสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุระดับประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในแต่ละช่วงชั้นจะมีจำนวนไม่เท่ากัน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจะมีลำดับความสัมพันธ์และความต่อเนื่องทั้งในแนวดิ่งและแนวนอน ภายในขอบเขตของแต่ละสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

คุณภาพของผู้เรียน

เป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมาย โดยกำหนดเป็นกรอบองค์ความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ไว้เป็นช่วงชั้น และเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว จะมีความรู้ความสามารถขั้นต่ำตามผังมโนทัศน์ของสาระการเรียนรู้พื้นฐานดังภาพที่ 2.1 (กรมวิชาการ 2545: 8)

ภาพที่ 2.1 ผังมโนทัศน์ของสาระการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ 2545: 34) มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการจัดภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมีแนวคิดหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอนภาษาด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลาย ผักการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

2. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระดับเตรียมความพร้อม เพิ่มเติมการฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียน และการสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้ และฝึกฝนส่งสารและรับสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 8-11) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจทางภาษา โดยการใช้สถานการณ์ในชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคยเป็นหลัก และนำความรู้ดังกล่าวมาฝึกฝนปฏิบัติจริง

2. ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) โดยการเตรียมสื่อและอุปกรณ์ให้คำแนะนำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นครูจึงต้องเป็นแม่แบบที่ดีในด้านความแม่นยำในเรื่องโครงสร้างภาษา คำศัพท์ การออกเสียง ฯลฯ

3. กิจกรรมในการฝึกต้องหลากหลาย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้สิ่งสำคัญคือ ผู้สอนต้องจัดบทสนทนา (dialogue) ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

หลักการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ยึดแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามของตนเองในการสื่อความหมาย ทั้ง

ด้วยเสียงและตัวอักษร โดยผู้สอนต้องคอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจจนเกิดความสำเร็จในการฝึกปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียน

2.2 การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอน

การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอนเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญยิ่งในการเรียนการสอน เพราะเป็นขั้นเตรียมความพร้อมก่อนที่จะดำเนินการสอน ประภาศิริ สีหอำไพ (2524 อ้างถึงใน เตือนใจ พรวิเศษศิริกุล 2535) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเตรียมการสอนไว้ว่า การเตรียมการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนการสอนที่ดี ดังนั้น ถ้าครูมีการวางแผนและการเตรียมการสอนที่ดี ย่อมจะส่งผลถึงการสอนที่สามารถดำเนินไปอย่างมีจุดหมาย มีลำดับขั้นที่ดี ได้เนื้อหาตามกำหนดเวลา มีผลต่อประสิทธิภาพของการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ดี ครูผู้สอนต้องกระทำอย่างรอบคอบและมีหลักเกณฑ์ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531: 15-17) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงในการวางแผนการสอนว่ามีดังนี้

1. การวางแผนการใช้เวลา เพื่อให้ครูผู้สอนรู้ขั้นตอนอย่างชัดเจนในเรื่องที่สอน ผู้สอนต้องวางแผนการสอนด้วยความระมัดระวัง โดยยึดผู้เรียน เนื้อหา และกำหนดการ คือ เมื่อทราบว่าจะสอนชั้นใด หนังสือเรียนเล่มใดแล้ว ผู้สอนจะต้องเตรียมแผนการสอนระยะยาว คือ วางแผนให้ครอบคลุมระยะเวลาที่สอนทั้งหมด โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละวิชาเป็นหลัก

2. การใช้ต้องคัดแปลงหนังสือแบบเรียนให้เหมาะสม ถึงแม้ว่าการสอนภาษาอังกฤษ จะเป็นการสอนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นองค์ประกอบก็ตาม ผู้สอนยังจะต้องเพิ่มหรือคัดแปลงเนื้อหา ทั้งนี้เพราะเป็นการสอนที่ยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายเป็นหลัก ผู้สอนควรรู้จักวิธีคัดแปลงหนังสือแบบเรียนดังต่อไปนี้ คือ

- 2.1 แบ่งเนื้อหา คือ มุ่งหรือเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนให้ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละคาบ

- 2.2 เสริมเนื้อหา ผู้สอนจะเพิ่มเติมเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน โดยนำเนื้อหาจากหนังสือเล่มอื่นๆ เป็นคาบๆ ไป ทั้งนี้ต้องเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนและตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในคาบนั้นๆ

- 2.3 การเตรียมบทเรียนหรือแผนการสอน การบันทึกบทเรียนหรือแผนการสอน จะช่วยให้ทราบว่า ผู้สอนและผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนคำนึงถึงบทบาทของตนและระมัดระวังที่จะไม่ใช้เวลาของผู้เรียนเกินความจำเป็น

การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การเขียนแผนการสอน หรือการบันทึกการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบลำดับกิจกรรมเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน และการดำเนินการสอนก็เป็นไปอย่างมีขั้นตอนในเวลาปฏิบัติจริง สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2531: 15-17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ครูได้รับจากการวางแผนการสอนและการเตรียมการสอน ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีการสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่ง เพราะเป็นการผสมผสานของเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ๆ ผสมกับปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในห้องเรียน
2. ช่วยให้มีคู่มือของตนที่ทำโดยตนเองล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพ ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรฉบับปรับปรุง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลา จำนวนคาบชั่วโมงที่มีจริงในแต่ละภาคเรียนนั้น คือสอนได้ครบถ้วนและทันเวลา
3. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงความชำนาญพิเศษ หรือเชี่ยวชาญของผู้ทำแผนการสอน ซึ่งสามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างการวางแผนที่ดีให้กับครูทั่วไป
4. ถ้าผู้สอนคิดธุระจำเป็น ไม่ได้สอนด้วยตนเอง แผนการสอนที่ดีจะช่วยทำให้ครูผู้สอนแทน สามารถสอนได้ดีเช่นกัน

2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นการสอนภาษา เพื่อสื่อความหมายหรือเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยเน้นผู้เรียนในเรื่องต่อไปนี้ (ดวงเดือน แสงชัย 2533: 8-11)

1. สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม
 2. ไม่เน้นทางด้านไวยากรณ์มากเกินไป
 3. เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เน้นกิจกรรมกลุ่มมากและเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกกันเองมากขึ้น แทนที่ทุกคนจะต้องมาฝึกกับครูคนเดียวเช่นแต่ก่อน
- นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนควรสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง ฯลฯ โดยเน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงแต่เป็นภาษาง่ายๆ สำหรับผู้เริ่มเรียนแต่ละครั้ง

ฝึก ครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการจะฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อความหมายอะไร ในสถานการณ์เช่นใด

ดวงเดือน แสงชัย (2533: 8-11) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นนำ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเตรียมตัวนักเรียนให้เกิดความพร้อมในการที่จะเรียนเนื้อหาสาระใหม่ เนื้อหาที่จะเชื่อมโยงสู่สาระสำคัญของบทเรียน โดยใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งมีกิจกรรมที่หลากหลายเลือกให้เหมาะสมเพื่อเป็นตัวเร้าที่ดี

ขั้นสอน ภาษาเป็นวิชาทักษะ ซึ่งต้องมีการฝึกซ้ำๆ ควรใช้กิจกรรมที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางและเปลี่ยนกิจกรรมไปตามสถานการณ์และความสนใจของนักเรียนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541: 14)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ เป็นการนำเสนอให้นักเรียนได้รับรู้ไม่ว่าจะให้ให้นักเรียนฟัง อ่าน หรือเขียน แล้วแต่กรณีตามแต่ที่ครูกำหนด นักเรียนรับรู้และสังเกตไปพร้อมกับการฟัง อ่าน หรือเขียนในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ครูเสนอข้อควรคำนึงที่ครูต้องคำนึงถึงอย่างมาก คือ การใช้คำพูดพร้อมกับแสดงสิ่งของหรือกิริยาท่าทางให้นักเรียนฟัง สังเกต และรับรู้จะเข้าใจถูกต้องและชัดเจนที่สุด

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกตามแบบ ครูจะนำเสนอการพูด อ่าน หรือเขียน แล้วให้นักเรียนทำตาม ถ้าถูกต้องก็ต้องชมเชย ถ้าไม่ถูกต้องควรแก้ไข

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกโดยไม่มีแบบ กิจกรรมขั้นนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกกิจกรรมหลากหลาย ขั้นนี้ มีจุดประสงค์เพื่อนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วเข้ามาใช้ในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้กิจกรรมต่างๆ มาช่วยฝึกเพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว ถูกต้อง กิจกรรมที่ควรจัดในห้องเรียน เช่น แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ แบ่งกลุ่มเล่นเกม แสดงท่าทางประกอบเพลง ทำแบบฝึก เป็นต้น

ในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นนั้น จะต้องให้นักเรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติตามจุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด และควรปฏิบัติซ้ำๆ ในทุกทักษะ จนนักเรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ขั้นสรุป เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อสรุปความรู้ ทักษะ และเจตคติที่นักเรียนได้รับในครั้งนี้

สำหรับในเรื่องการฝึกเด็กให้กล้าพูด ครูควรปฏิบัติ ดังนี้ (ดวงเดือน แสงชัย 2533: 8-11)

1. ครูควรกล่าวชมเชยเมื่อเด็กพูดได้ถูกต้อง ถ้าพูดผิดต้องแก้ไขแต่ไม่ควรพูดหรือ
คว่ำขจัดจังหวะขณะเด็กกำลังพูดเพราะเด็กจะขาดความมั่นใจจนไม่กล้าพูดอีก
2. ควรรอให้เด็กพูดจบแล้วจึงให้พูดใหม่ ถ้าหากครูให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันพูดเก่ง
ช่วยฝึกให้คนที่พูดคนที่พูดไม่เก่งนักเรียนจะพอใจและสบายใจ กล้าที่จะพูดมากขึ้นกว่าฝึกกับครู

2.4 เทคนิคการสอนทักษะภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาใน
ทักษะทั้งสี่ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 99) ได้กำหนดเทคนิคการสอนทักษะทั้ง
สี่ทักษะไว้ในหลักสูตรอบรมการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ดังนี้

2.4.1 ทักษะการฟัง (listening skill)

ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อไป เช่น การ
พูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและ
สม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟัง ทั้งการฟังโดยทั่วไป (casual listening) และการฟัง
อย่างมีจุดหมาย (focused listening) การมีทักษะการฟังที่ดีเป็นทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารไม่ว่า
ภาษาใด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 100-102) ได้เสนอเทคนิคการ
จัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

การจัดกิจกรรมการสอนฟัง มีขั้นตอนดังนี้

- 1) กิจกรรมก่อนการสอนฟัง มีตัวอย่าง เช่น การใช้รูปภาพ เสนอคำศัพท์ใหม่
ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว และอ่านก่อนฟัง เป็นต้น
- 2) กิจกรรมระหว่างการสอนฟัง การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งสำคัญ
ผู้สอนควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการฟังให้มาก ไม่ควรให้เขียนมากนัก เพราะจะทำให้การฟัง
ของนักเรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์

กิจกรรมที่ควรจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่างฟัง ได้แก่ ภาพวาดรูปภาพ
เรียงรูปภาพ เลือกรูปภาพที่จะบรรยาย เดิมข้อความให้สมบูรณ์ เคาและคาดการณ์ การเขียน
เส้นทางหรือทิศทาง การตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นต้น

- 3) กิจกรรมหลังการฟัง กิจกรรมหลังการฟังเป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อเป็น
การฝึกการใช้ภาษากิจกรรมที่นิยมปฏิบัติหลังการฟัง ได้แก่ การตอบคำถาม อาจเป็นแบบ
ปลายเปิดหรือเลือกตอบ การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจ
ของผู้เรียน โดยอาศัยข้อมูลจากเรื่องที่ฟัง การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด และ
การเขียนตามคำบอก

การฝึกทักษะการฟัง สามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้หลายรูปแบบและสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมของทักษะอื่นๆ ได้แต่สิ่งที่ควรตระหนักให้มากที่สุดคือ การฝึกควรจะได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2.4.2 ทักษะการพูด (speaking skill)

การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร ในการสอนทักษะการพูด เบื้องต้นมุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่นำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้องในด้านรูปแบบและเสียงรวมไปถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541: 103-105) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูดไว้ว่า อาจจะจัดบทเรียนเป็นการถามตอบบทสนทนาหรือการเล่าเรื่อง การสอนอาจแบ่งเป็นขั้นตอนตามระดับความยาก-ง่าย เช่น ฝึกตั้งคำถามและคำตอบ ฝึกบทสนทนา ฝึกเล่าเรื่อง เป็นต้น โดยใช้เทคนิคการสอนพูดที่หลากหลาย ดังนี้

1. การสร้างสถานการณ์

1.1 ครูกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน

1.2 นักเรียนคิดหาคำ และประโยคที่สอดคล้องกับสถานการณ์และการพูด

2. การคาดเดาเหตุการณ์

2.1 นักเรียนฟังเรื่องจากเทปหรือจากการอ่านหรือพูดของครู

2.2 นักเรียนพูดเพื่อคาดเดาว่าเหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร

การจัดกิจกรรมการสอนพูดนั้น มีหลักการตรงที่ให้นักเรียนได้ฝึกพูดแบบ automatic speaking โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษา และครูผู้สอนใช้

Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุดควรแก้ไขเฉพาะในขั้น presentation ที่ต้องการเน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา แต่ถ้าเป็นขั้น practice ที่ต้องการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษา ก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรเลือกรูปแบบหลากหลายมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น
7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มากเพราะการทำกิจกรรมคู่ จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก
8. ควรชมเชยผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน
9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก และให้โอกาสเด็กทุกคนได้ฝึก

2.4.3 ทักษะการอ่าน (reading skill)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 178) ได้แบ่งกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านออกเป็นกิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading activities) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (while-reading activities) และกิจกรรมหลังการอ่าน (post-reading activities) เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่
 - 1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้
 - 1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง
2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (while-reading activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่
 - 2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง
 - 2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (semantic mapping)
 - 2.3 เติมข้อความลงไปบนแผนผังของเนื้อเรื่อง (graphic organizer)
 - 2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (post-reading activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่อาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และเขียนก็ได้โดยใช้กิจกรรม เช่น แสดงบทบาทสมมติ ตอบคำถามจากเรื่อง เขียนบทสนทนาจากเรื่อง พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.4.4 ทักษะการเขียน (writing skill)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะขั้นสุดท้ายและเป็นทักษะยากที่สุด เพราะเน้นการแสดงออกทางการเรียน (พิตรวัลย์ โกวิทวที 2539: 66) การฝึกการเขียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ควรฝึกเขียนตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น เขียนบัตรอวยพร การกรอกแบบฟอร์มต่างๆ เขียนจดหมาย สมุดรงาน เขียนประวัติส่วนตัว เขียนบันทึกประจำวัน การตอบแบบสอบถาม ซึ่งรูปแบบของการเขียนมีทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (รัตนา มหากุล 2539: 164)

การสอนเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรเลือกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนตรงกับความสนใจและระดับความสามารถของผู้เรียน และมีจุดประสงค์อย่างเด่นชัดที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนในเรื่องอะไร การกำหนดบทบาท สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ผู้อ่านและจุดประสงค์ของการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เน้นการฝึกเขียนในรูปของกิจกรรมกลุ่มมากกว่ากิจกรรมเดี่ยว เพราะผู้เรียนจะได้มีโอกาสปรึกษาและช่วยกันคิดในการเรียบเรียงเรื่องที่จะเขียน ควรฝึกให้เขียนจากง่ายไปหายาก สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2539: 185) ได้แบ่งกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนออกเป็น การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing) และการเขียนแบบเสรี (Free Writing)

1. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นการเขียนโดยผู้สอนจัดเนื้อหาหรือรูปแบบให้ เช่น ให้เติมคำในช่องว่างการเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์ การเขียนข้อความเลียนแบบที่ให้และต่อเติมเรื่อง เป็นต้น

2. การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing) เป็นการเขียนที่ต่อเนื่องจากการเขียนแบบควบคุม มีลักษณะที่ให้อิสระมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ให้ผู้เรียนเฉพาะประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายโครงร่าง คำถาม หรือข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเขียน โดยผู้เรียนอาจอภิปรายจุดโน้ต แลกเปลี่ยนข้อมูล และหาวิธีการเขียนร่วมกันได้

3. การเขียนแบบเสรี (Free Writing) เป็นการเขียนที่ตรงข้ามกับการเขียนแบบควบคุมเพราะผู้เรียนจะเขียนโดยมีจุดมุ่งหมายของตนเองเรียบเรียง และแสดงออกทาง

ความคิดโดยใช้ภาษาเขียนที่มีลีลาเป็นของตนเอง เช่น เขียนให้เหตุผลว่าทำไมจึงอยากไปเที่ยวสหรัฐอเมริกา

การสอนเขียนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรจะเริ่มจากการเขียนแบบคัดลอกการเปลี่ยนคำ เปลี่ยนรูปประโยคตามกรอบกิจกรรมที่จัดไว้ โดยครูผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลศัพท์ (vocabulary) และสอนไวยากรณ์ (grammar pattern) เนื้อหา (content) แก่นักเรียนเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการคิดและเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่เกิดขึ้นภายหลังจากนักเรียนได้รับการฝึกการฟัง พูด และอ่านในการสอนให้นักเรียนมีทักษะการเขียน ครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายประกอบการสอน เพราะกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาจะเป็นรากฐานสำคัญในการที่จะสอนทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับที่สูงขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541: 134)

2.5 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สื่อการเรียนการสอนคือ สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ การศึกษา นอกสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม และวิธีการต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541: 160)

สื่อการเรียนการสอนมีความจำเป็นเพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นมาก ทำให้ครูต้องสอนเนื้อหาวิชามากขึ้น จำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการสอนที่จะเน้นเอกัตบุคคลให้มีประสิทธิภาพ หากชั้นเรียนไม่มีสื่อการสอนหรือครูไม่นำมาใช้แล้ว นักเรียนจะไม่เกิดการเรียนรู้ การเรียนการสอนจะไม่ประสบความสำเร็จ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องรู้หลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการสอน มัทนา ทองใหญ่ (2539: 14-15) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการสอนมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

1. สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่จะสอนในชั่วโมงนั้นๆ
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งมีความสนใจ ความต้องการและความสามารถต่างกัน
3. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้กระทำด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ กล้าแสดงออก เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลตามเป้าหมาย
4. ใช้ได้ง่าย สะดวก และปลอดภัย สื่อการสอนที่นำมาใช้นั้น ถ้าทำให้ผู้ใช้คือครูมีความลำบากยุ่งยาก ไม่สะดวกที่จะใช้ก็อาจจะทำให้มีผลเสียต่อกระบวนการเรียนการสอนได้

ชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2523: 86) ได้แบ่งประเภทสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สื่อการเรียนการสอนประเภทวัสดุ หมายถึง สื่อการสอนที่เป็นวัสดุสิ้นเปลืองใช้แล้วหมดไปหรือหุ้บงได้ง่าย เช่น สิ่งพิมพ์ ภาพชุด แผนภูมิ แผ่นภาพ สไลด์ ฟิล์มสคริป เทปชุดการสอน เป็นต้น
2. สื่อการเรียนการสอนประเภทอุปกรณ์ หมายถึง สื่อประเภทเครื่องมือซึ่งรวมเครื่องมือที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนโดยตรง เช่น ของจริงหรือหุ่นจำลองต่างๆ และเครื่องมือสำหรับเสนอวัสดุ เช่น เครื่องฉายทั้งหลาย สื่อประเภทอุปกรณ์ยังหมายถึงกระดานดำ ขาดัง ภาพพลิก หูฟัง และศูนย์หูฟัง เครื่องมือทดลองวิทยาศาสตร์และครุภัณฑ์ทุกประเภทในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ
3. สื่อการเรียนการสอนประเภทวิธีการ หมายถึง วิธีการและกิจกรรมทุกอย่างที่ครูหรือนักเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน วิธีการเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่างกระฉับกระเฉง และมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติตรง

สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น มีการใช้ CD-ROM กับ Computer มีห้อง Sound Lab และสื่อการเรียนการสอนต่างๆ อีกมากมายหลายชนิดที่นำมาใช้ในห้องเรียน ผู้สอนจึงควรทราบถึงประโยชน์และวิธีการใช้สื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภทอย่างถูกวิธี และใช้ประกอบขั้นตอนการสอนอย่างถูกต้อง

2.6 การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนซึ่งทำให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เป็นเครื่องมือตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และการตัดสินผลการเรียนช่วยให้การสอนของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะผลจากการประเมินจะเป็นข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยให้ครูได้นำไปค้นคิดวิธีแก้ไขข้อบกพร่องและจุดอ่อนในด้านต่างๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้และมีโอกาสได้ฝึกทักษะต่างๆ อย่างได้ผล (ปานตา ใช้เทียมวงศ์ 2530: 1099)

2.6.1 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

การวัดและการประเมินเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกอยู่ในการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เริ่มต้นตั้งแต่ประเมินสภาพของผู้เรียนก่อนเรียน ประเมินพฤติกรรมขณะเรียน และประเมินผลการเรียนทั้งด้านความสามารถ ด้านพฤติกรรมที่พึงประสงค์และความรู้สึกที่ได้จากการทำกิจกรรมมาแล้ว ดังนั้นการวัดและการประเมินจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนบรรลุ

เป้าหมาย โดยช่วยชี้ให้เห็นว่าจะสอนนักเรียนเน้นย้ำในจุดใด ได้ผลอย่างไร จะเพิ่มพูนปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อีกในด้านใด

การวัดและการประเมินที่พึงปรารถนาต้องเป็นการวัดและการประเมินที่นำไปส่งเสริมการพัฒนาช่วยให้พัฒนาเด็กได้ดียิ่งขึ้น ครูจึงไม่ควรแยกกิจกรรมการวัดและการประเมินออกจากการสอน ควรทำให้ทั้งสองกิจกรรมต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541: 173)

2.6.2 การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน

การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง (authentic assessment) คือ การวัดและการประเมินผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล การสังเกต การบันทึก การสะสมผลงาน ซึ่งเป็นหลักฐานเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ตามสภาพที่แท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541: 175) วิธีการประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง ประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การรายงานตนเองของนักเรียน การบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงจะแตกต่างจากการวัดผลประเมินผลแบบเดิมที่เน้น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างเป็นทางการ คือ มีการกำหนดจุดประสงค์การวัด วิเคราะห์เลือกพฤติกรรมที่จะวัด กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การตัดสินใจที่แน่ชัด แต่การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงจะประเมินโดยการเน้นการปฏิบัติจริง เป็นการประเมินการกระทำการแสดงออกในหลายๆ ด้านของนักเรียนตามสภาพที่แท้จริงทั้งในห้องเรียนนอกห้องเรียนและสถานที่อื่นๆ นอกโรงเรียน โดยครูไม่ต้องจัดสถานการณ์ มีลักษณะเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ ส่วนการจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) จัดเป็นส่วนที่ช่วยทำให้การวัดและประเมินผลตรงตามสภาพที่แท้จริง สมบูรณ์ และสอดคล้องกับแนวการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ (2540: 13) ได้เสนอแนะข้อปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีดำเนินการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานดังนี้

1. ควรจะเริ่มศึกษาเรื่องการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานด้วยวิธีการต่างๆ เช่น เข้าร่วมการอบรม เข้าร่วมการสัมมนา การศึกษาจากตำรา การปรึกษาหารือกับผู้ที่มีความรู้ผู้มีประสบการณ์หรือผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น
2. ไม่ควรคิดว่าการจัดทำแฟ้มสะสมงานเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ทั้งครูและนักเรียน แต่ให้คิดว่าการจัดทำแฟ้มสะสมงานนั้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมากเพราะการสะสมผลงาน

ของนักเรียนเป็นระบบจะทำให้ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนทุกขั้นตอน และให้นักเรียนฝึกใช้ความคิดระดับสูง

3. ควรเริ่มทดลองทำการประเมินผลโดยใช้เพิ่มสะสมงานเพียง 1 วิชา หรือ 1 กลุ่มประสบการณ์ หรือรายวิชาที่ผู้สอนถนัดที่สุดในความรับผิดชอบ ซึ่งถ้าดำเนินการแล้วเริ่มเกิดความเข้าใจ ความชำนาญทั้งครูผู้สอนและนักเรียนจึงจะเพิ่มจนครบทุกวิชา กลุ่มประสบการณ์ รายวิชา

4. การประเมินผลโดยใช้เพิ่มสะสมงาน ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเพิ่มสะสมงานและคำนึงถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดทำเพิ่มสะสมงาน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมผลงาน ขั้นตอนการคัดเลือกผลงาน ขั้นตอนการแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกต่อผลงาน และขั้นตอนการประเมินผลงาน ส่วนขั้นตอนอื่นสามารถปรับได้ตามความเหมาะสมแต่ต้องเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน และสิ่งที่สำคัญคือไม่ควรกังวลว่าจัดทำแล้วจะถูกหรือผิด

5. วัสดุ อุปกรณ์ที่นำมาทำเพิ่มสะสมงานนักเรียนนั้นให้เน้นการใช้วัสดุในท้องถิ่นที่หาง่าย เศษวัสดุเหลือใช้โดยคำนึงถึงการประหยัด และประโยชน์ใช้สอยมากกว่าความสวยงาม

การจัดทำเพิ่มสะสมงาน อาจทำได้หลายวิธี ซึ่งมีทั้งยุ่งยากซับซ้อน หรือง่ายๆ ไม่ซับซ้อน เป็นการประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงที่นักเรียนและครูจะต้องร่วมลงมือปฏิบัติจริง ครูสามารถมองเห็นความสามารถ ความก้าวหน้า และเน้นการพัฒนาของนักเรียนจากเพิ่มสะสมงาน นักเรียนจะรู้จักการพัฒนาตนเอง เกิดความภาคภูมิใจ สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ ผู้ปกครองได้ร่วมรับรู้ผลการเรียนของนักเรียนโดยผ่านเพิ่มสะสมงานเช่นกัน

3. ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้ศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและเสนอแนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

3.1 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ทิพวัลย์ มาแสง (2532: 3-5) ได้สรุปปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตามประเภทของปัญหาดังนี้ คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ได้แก่ ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในวิธีการสอน ขาดความพร้อมในการสอน ขาดความมั่นใจในตนเองจัดกิจกรรมไม่เข้าใจ

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ นักเรียนขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนและวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถเอาใจใส่และทำการฝึกเด็กเป็นรายบุคคลได้นักเรียนขาดการฝึกฝนตนเอง

3. ปัญหาเกี่ยวกับแบบเรียนและสื่อต่างๆ ได้แก่ งบประมาณในการจัดซื้อจัดหาไม่เพียงพอ หนังสือเรียนไม่เพียงพอ พิมพ์ล่าช้าไม่ทันกับการเรียน ครูไม่พยายามใช้สื่อใกล้ตัวที่หาได้ง่ายโดยไม่ต้องทุน

4. ปัญหาด้านวิธีสอน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังคงยึดครูเป็นศูนย์กลาง วิธีสอนส่วนใหญ่มุ่งเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนตามหลักสูตร แต่ไม่ได้มุ่งเน้นถึงผลที่ได้รับ และวิธีการรู้แต่ละโรงเรียนก็มีวิธีสอนที่แตกต่างกันแล้วแต่ครูผู้สอน ฉะนั้นผลที่ได้ย่อมแตกต่างกันด้วย

5. ขาดการต่อเนื่องกันระหว่างชั้นและระดับของผู้เรียน ได้แก่ การเรียนการสอนแต่ละระดับชั้นขาดตอนจากกัน และไม่ประสานกันระหว่างครูผู้สอน ทำให้นักเรียนต้องเรียนบทเรียนซ้ำในบางเรื่อง

ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องทราบและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ให้ดีขึ้น เพื่อผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการสอนของครูให้มากที่สุด

3.2 แนวทางการแก้ปัญหาการสอนทักษะภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530: 697-703) ได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาการสอนทักษะภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ไว้ดังนี้

3.2.1 การแก้ปัญหาในการฟังและการพูด

1. การนำเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการสอนการฟังและการพูดนั้น ครูจะต้องพูดเป็นตัวอย่างให้เสียงถูกต้องและชัดเจน และจะต้องพูดทั้งประโยคให้นักเรียนฟังสัก 2 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนจับเสียงได้ ต่อจากนั้นให้นักเรียนพูดตาม ถ้านักเรียนพูดไม่ถูกต้อง ครูจึงพูดให้ฟังใหม่ทั้งประโยค และพูดคำที่นักเรียนออกเสียงได้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะ

2. บอกวิธีออกเสียงนั้นให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนทำตามทีครูบอก โดยฝึกพูดคำนั้นซ้ำๆ กันสัก 2-3 ครั้ง พูดประโยคเดิมอีกครั้ง 2 ครั้ง เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนพูดได้ถูกต้องแล้วหรือยัง เพราะบางครั้งนักเรียนอาจจะพูดเป็นคำได้ถูกต้อง แต่เมื่อพูดเป็นประโยคแล้วก็ผิดอีกการฝึกจึงต้องทำอยู่บ่อยๆ

3. การแก้ไขจะต้องทำอย่างนุ่มนวล ครูควรจะพูดให้กำลังใจและอย่าขัดจังหวะกลางประโยคในขณะที่นักเรียนพูด เพราะจะทำให้นักเรียนเสียสมาธิและเกิดความไม่มั่นใจเป็นอย่างมาก ในกรณีที่นักเรียนออกเสียงไม่ได้ ครูอย่าเอาจริงเอาจังกับนักเรียน ให้เว้นไปสักกระยะหนึ่ง หรืออีกวันหนึ่งจึงกลับมาฝึกเสียงเดิมอีก และย้อนกลับมาฝึกอีกเสมอๆ

4. ครูจะต้องเชื่อว่าควรฝึกให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเสียงตั้งแต่ตอนต้น การแก้ไขการออกเสียงนั้นต้องเป็นลักษณะค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปข้อสำคัญก็คือ ครูจะต้องเป็นต้นแบบที่ถูกต้องเมื่อนักเรียนได้ยินได้ฟังอยู่บ่อยๆ ในที่สุดก็จะพูดถูกต้องเอง

5. การฝึกพูดควรฝึกพร้อมทั้งห้องก่อน เมื่อเห็นว่านักเรียนเข้าใจขั้นตอนของการทำกิจกรรมแล้ว จึงให้นักเรียนมาทำกิจกรรมนั้นๆ ให้เพื่อนดูเป็นตัวอย่างสัก 1 หรือ 2 รอบ แล้วจึงให้ทุกคนทำกิจกรรมเดียวกันนั้นในกลุ่ม

6. ในขณะที่ทำกิจกรรมภายในกลุ่มย่อยนั้น ครูจะต้องทำความเข้าใจว่าการฝึกนั้นมีความสำคัญ ให้นักเรียนช่วยเหลือทักท้วงและแก้ไขซึ่งกันและกัน การฝึกในกลุ่มย่อยนี้จะมีผลต่อนักเรียนอ่อนที่ขาดความมั่นใจ นักเรียนจะกล้าพูดขึ้น เพราะมีความรู้สึกว่าคุณอยู่กับเพื่อน ครูเป็นผู้ดูแลอยู่ห่างๆ จะเข้าไปช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ

7. ครูให้กำลังใจเป็นครั้งคราวด้วยการให้คำชมเชยบ้าง แต่อย่าทำมากเกินไปจนนักเรียนเบื่อและไม่เห็นคุณค่า

8. ครูหากิจกรรมหลายๆ ชนิดมาให้นักเรียนฝึกอาจจะใช้เกมต่างๆ ก็ได้ เพราะเกมจะเป็นสิ่งล่อใจให้นักเรียนฝึกภาษาโดยที่ตนไม่รู้ตัว

3.2.2 การแก้ปัญหาการอ่านและการเขียน

ด้านทักษะการอ่านและการเขียน สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530: 879-894) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การอ่านและการเขียนของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการแก้ไขไว้ดังนี้

1) การอ่าน

การที่นักเรียนอ่านไม่ได้นั้น มีสาเหตุหลายประการ เช่น

1. นักเรียนได้รับการฝึกฝนในส่วนของการฟังและพูดไม่เพียงพอ ปัญหาข้อนี้ต้องแก้ไขที่วิธีสอนฟังและพูดให้ถูกวิธีการ ครูไม่สอนอย่างเร่งร้อนเกินไป ต้องสร้างกิจกรรมให้นักเรียนฝึกจนเกิดความเข้าใจความหมาย และใช้ตัวภาษาในการสื่อความหมายได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนครูจะต้องไม่ลืมว่าในการฝึกฟังและพูดนั้น คือ การวางพื้นฐานให้กับทักษะการอ่านและเขียน

2. นักเรียนไม่ได้รับการฝึกให้อ่านประโยคในบทสนทนา ภายหลังจากที่ฟังและพูดครูควรให้นักเรียนอ่านประโยคที่ตนฝึกเป็นบทสนทนาแล้วครูอาจจะให้นักเรียนอ่านบทสนทนาในหนังสือโดยตรง หรืออาจจะทำเป็นแถบประโยค หรือทำเป็นบัตรคำให้นักเรียนเรียงคำให้เป็นประโยคเลียนแบบสนทนามาก็ได้ นักเรียนจะได้ฝึกอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงไปด้วย

กิจกรรมภาษาที่ใช้เสริมการอ่าน ก็คือการให้นักเรียนอ่านมากขึ้นแต่ใช้กิจกรรมเพื่อล่อให้นักเรียนสนุกสนานกับการอ่าน และบทอ่านที่เลือกมาก็จะต้องง่ายกว่าในบทเรียนจริงเพื่อให้นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองจนเกิดความมั่นใจ

3. นักเรียนอาจจะขาดความมั่นใจในการอ่านอาจจะเกิดจากสาเหตุที่ครูไม่ได้สอนตามขั้นตอน หรืออาจจะเร่งรัดนักเรียนจนนักเรียนไม่มีเวลาอ่านและทำความเข้าใจเรื่องที่ตนกำลังอ่านอย่างละเอียด แต่ครูเร่งให้ทำกิจกรรมอย่างอื่นต่อไป ทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะอ่านและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตนเอง ครูควรจะให้โอกาสแก่นักเรียนให้ได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่

วิธีการสร้างกิจกรรมเสริมการอ่านให้แก่เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน

1. ในบทเรียนปกตินั้น เพิ่มคำถามให้มากขึ้นเกี่ยวกับความหมายและเนื้อเรื่อง เช่น การให้นักเรียนหาข้อความจากบทอ่านมาตอบ ตัวอย่างของคำถาม เช่น “คำไหน/ประโยคไหนบอกให้รู้ว่า...”

2. เพิ่มกิจกรรมประเภทให้นักเรียนอ่านและปฏิบัติตามคำสั่งหรือกิจกรรมการอ่าน โดยมีแบบฝึกหัดประกอบบทอ่าน

3. หาบทอ่านสั้นๆ ให้นักเรียนอ่าน เช่น นิทานหรือเรื่องเล่า

4. สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่านอย่างมาก ครูอาจจะเพิ่มกิจกรรมประเภทครูและนักเรียนอ่านด้วยกัน โดยครูเป็นผู้อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง ขณะเดียวกันนักเรียนก็อ่านในใจไปด้วย แล้วตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าหรือให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ จะช่วยให้นักเรียนอ่านแล้วรู้เรื่องมากขึ้น

2) การเขียน

นักเรียนที่เขียนไม่ได้หรือเขียนไม่คล่องมักเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้

1. นักเรียนไม่ได้รับการฝึกให้ฟัง และพูดอย่างพอเพียงจึงขาดความคล่องแคล่วในการใช้ศัพท์และประโยคบทเรียนนั้นๆ เมื่อนักเรียนจะต้องเขียนโดยใช้ภาษาที่ตนยังไม่แม่นยำจึงเขียนไม่ได้หรือเขียนอย่างผิดๆ

การแก้ปัญหาลักษณะนี้คือ ครูจะต้องพิจารณาให้ดีว่า การเสนอบทเรียนและการฝึกฟังและพูดนั้นตนทำถูกขั้นตอนหรือไม่ และนักเรียนได้รับการฝึกให้ฟังและพูดเพียงพอ

แล้วหรือยังเพราะการฝึกเพื่อทบทวนคำศัพท์และประโยคเก่า และการเรียนคำศัพท์และประโยคใหม่ นั้นสอดคล้องอยู่ในบทฟังและพูด ถ้านักเรียนได้รับการฝึกให้ฟังและพูดอย่างถูกต้องแล้วจะเป็นพื้นฐานให้กับการฝึกทักษะเขียนอย่างดี

2. นักเรียนไม่ได้รับการฝึกให้เขียนอย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ต้น ทำให้นักเรียนขาดความชำนาญในการเขียน

ปัญหาในข้อนี้จะต้องใช้วิธีแก้โดยครูให้นักเรียนฝึกเขียนมาตั้งแต่ต้นทั้งการเขียนในห้องเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ และให้เขียนเป็นการบ้านด้วย

3. แบบฝึกหัดเขียนยากเกินความสามารถของนักเรียน หรือในบางครั้งครูอธิบายวิธีการไม่ชัดเจน ซึ่งครูจะต้องอธิบายวิธีการที่นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมในขณะนั้นอย่างชัดเจน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการเตรียมการสอน

ศุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541: 109) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปี 2539 จำนวน 841 คน พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านการเตรียมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเอกสารหลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรมสำหรับใช้ศึกษาค้นคว้าในการจัดทำแผนการสอนไม่เพียงพอ มีเวลาเตรียมการสอนไม่เพียงพอเนื่องจากทำการสอนหลายวิชาหรือได้รับมอบหมายงานอื่นๆ มาก และครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการเตรียมการสอนดังกล่าวข้างต้น พบว่า ครูผู้สอนมีเวลาเตรียมการสอนไม่เพียงพอ เนื่องจากทำการสอนหลายวิชาหรือได้รับมอบหมายงานอื่นมาก อีกทั้งครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดความรู้ในการเขียนแผนการสอน ครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรก่อนที่จะวางแผนการสอน เพื่อที่จะเตรียมการสอนได้สอดคล้องกับโครงสร้างของเนื้อหาวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และอัตราเวลาเรียน

4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ศุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541: 98) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปี 2539 จำนวน 841 คน พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เนื่องจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีปัญหาในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม การจัดเนื้อหาโดยใช้ภาษาสื่อความให้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในสถานการณ์จริง และเนื้อหามีมากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลาเพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กำหนดเนื้อหาไว้อย่างกว้างๆ สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นให้โรงเรียนหรือครูผู้สอนเป็นผู้เตรียมเนื้อหาที่จะสอนเอง ซึ่งทางโรงเรียนขาดเอกสารประกอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและขาดแหล่งข้อมูลที่จะค้นคว้า

สยาม บุตรศรี (2541: 122) ได้ศึกษาความพร้อม ปัญหา และความต้องการการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 293 คน พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เนื่องจากครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และครูผู้สอนหลายคนไม่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อีกทั้งศึกษานิเทศก์ไม่สามารถที่จะเดินทางไปให้คำปรึกษาในแต่ละโรงเรียนได้บ่อยครั้งนัก เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษาในแต่ละอำเภอมีย่านมากแต่ศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อยและต้องทำงานหลายอย่าง

จากงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษกล่าวข้างต้น พบว่าครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ อีกทั้งหลักสูตรกำหนดเนื้อหาไว้กว้างเกินไปและมีเนื้อหามากไม่เหมาะสมกับเวลา ครูผู้สอนอาจจะสอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนดและทำให้นักเรียนเกิดความสับสนไม่เข้าใจเนื้อหา เนื่องจากครูต้องเร่งสอน ผู้สอนควรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ เหมาะสมกับเวลาและวัยของผู้เรียน

4.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ชัยรัตน์ โชติสิทธิเมธา (2539: 145) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 112 คน พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปานกลาง เนื่องจากครูผู้สอนบางกลุ่มยังใช้การสอนแบบวิธีสอนแปลอยู่

กรมวิชาการ (2540: 13-14) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนมากมีความเห็นว่ามีปัญหาน้อย อย่างไรก็ตามมีบางเรื่องที่มีครูบางส่วน (ร้อยละ 15-36) เห็นว่าเป็นปัญหามากถึงมากที่สุดในเรื่องต่อไปนี้ ภาระหน้าที่หรือภาระงานของครูมีมาก ความพร้อมของสื่ออุปกรณ์ ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอน ความพร้อมเกี่ยวกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน เทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดการเวลาหรือตารางสอน การสนับสนุนของโรงเรียนในการทำแผนการสอนและการทำสื่อต่างๆ ความเข้าใจและพึงพอใจของผู้ปกครอง ความพร้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่

มะละนี อุปัญญา (2541: 130) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องปฏิบัติการทางภาษาของครูผู้สอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนุกดาหาร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2, 5 และ 6 ในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา จำนวน 552 คน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการอบรมการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและจบวิชาเอกที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ครูขาดทักษะด้านภาษาและเทคนิคการสอน ตลอดจนการใช้สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ในห้องปฏิบัติการทางภาษา

เมตตา ดวงขาว (2541: 56) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 270 คน พบว่าปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการฝึกการพูดและการอ่าน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่พูดภาษาถิ่นเป็นภาษาหลัก ในการที่จะพูดออกเสียงภาษาอังกฤษมักจะทำได้ยาก และทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระดากอายและเบื่อก่อนหน้า ทำให้การจัดกิจกรรมการพูดทำได้ยาก อีกทั้งห้องเรียนบางแห่งมีนักเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก การจัดกิจกรรมการพูดอาจทำได้ไม่ทั่วถึง การดูแลให้นักเรียนได้ฝึกการพูดทุกคนคงทำได้ลำบาก

สยาม บุตรศรี (2541: 122) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพร้อม ปัญหา และความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 293 คน พบว่า ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พบมากที่สุดคือ ครูมีปัญหาในการอ่านและออกเสียงภาษาอังกฤษ และครูขาดการนิเทศและติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่มั่นใจในการอ่านและออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีปัญหา

ในการอ่านและออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก การสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นการสอนโดยใช้ภาษาไทยและสำเนียงไทย

กฤษฎี ชื่นชมน้อย (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการสอนฟังภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนคาทอลิก ระดับมัธยมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนคาทอลิก จำนวน 117 คน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่สนใจศึกษาจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวกับการสอนฟังภาษาอังกฤษอย่างละเอียด จึงให้ความสำคัญในการดำเนินการสอนและกิจกรรมมากกว่าการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนก่อน การเตรียมการสอนครูจะเตรียมเนื้อหาในการสอนฟัง โดยให้ความสำคัญและใช้เวลาในการสอนทักษะการฟังน้อยกว่าทักษะอื่นๆ ในการสอนฟังภาษาอังกฤษ ครูจะใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ครูจะพูดภาษาอังกฤษแล้วแปลเป็นไทย ในการทำแบบทดสอบข้อเขียนส่วนมากไม่สอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายการสอนฟังภาษาอังกฤษ จำนวนข้อสอบและคะแนนของทักษะการฟังจะมีสัดส่วนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ

วันชัย ชำนาญศรี (2530: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 242 คน พบว่า ความรู้ทางภาษาศาสตร์ เช่น เรื่องระบบเสียง คำ ประโยค ความหมาย และการวัดและประเมินผลการเรียนมีความสำคัญและประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพราะโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมีน้อยมาก การที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก เป็นผลทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียนในชั้นมีมากกว่าที่จะสอนภาษาให้ได้ผลดี นักเรียนขาดแหล่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น พบว่าครูไม่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สามารถสอนได้ครบทุกกิจกรรม ทำให้การเรียนการสอนประสบปัญหาเนื่องจากสาเหตุดังกล่าว ดังนั้นการที่ครูรับทราบปัญหาในด้านนี้ จึงนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจะทำให้ครูกิจหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

4.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน

คำสิงห์ พิบูลย์ภักดี (2536: 73) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 260 คน

พบว่าสภาพปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการสอนของครูด้านการเลือกและการใช้สื่อการสอนของครูคือ ครูไม่มีเวลาในการเตรียมสื่อ ไม่สามารถจัดหาสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ไม่รู้จักการใช้สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการให้บริการปัญหาที่พบ คือ สื่อไม่เพียงพอและไม่ตรงตามความต้องการของครูผู้สอน

วัฒนาวรรณ จันทระกุล (2536: 57) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอน ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 272 คน พบว่า ปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอน คือ โรงเรียนต่างๆ มีสื่อการสอนจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอกับความต้องการ สื่อที่ครูผลิตขึ้นส่วนใหญ่ไม่ได้ผ่านการทดลองใช้ จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพ ครูผู้สอนขาดความรู้และขาดบุคลากรที่มีความรู้ที่จะมาช่วยแนะนำในการผลิตในด้านอาคารสถานที่ ห้องเรียนบางห้องไม่เหมาะกับการใช้สื่อการเรียนการสอนบางชนิดประกอบกับมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ในด้านการบริการสื่อการสอนของโรงเรียน ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง การขอใช้สื่อยุ่งยากซับซ้อน ปัญหาการใช้สื่อการสอน คือ ครูยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการใช้สื่อ และเกรงว่าถ้าใช้สื่อแล้วจะสอนได้เนื้อหาน้อย ทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร

คำพอง ภูกันดาร (2541: 102) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 245 คน พบว่า การใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมครูผู้สอนมีการใช้สื่ออยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษยังขาดความเข้าใจ ไม่มีความรู้พอ ใช้สื่อไม่เป็นและเนื้อหาที่สอนมาก ไม่มีเวลาเตรียมการสอน มีภาระกิจมาก ครูไม่สามารถผลิตสื่อได้หรือไม่มีสื่อใช้ตามที่ต้องการ ครูไม่ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการสอน โรงเรียนขาดผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อขาดการสนับสนุนในงบประมาณด้านการผลิตสื่อ

จากงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น พบว่า สื่อการสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ครูจึงไม่สามารถใช้สื่อประกอบการสอนได้ อีกทั้งยังขาดความรู้และเทคนิคในการผลิตและการใช้สื่อการสอน จึงทำให้คุณภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ

4.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ชัยรัตน์ โชคสิทธิ์เมธา (2539: 146) ได้สรุปผลการวิจัยปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 112 คน พบว่า ครูมีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลในระดับมาก เนื่องจากในการอบรมสัมมนาไม่ได้เน้นเรื่องการวัดและประเมินผล จึงทำให้ครูผู้สอนขาดแนวทางที่ชัดเจนในการวัดและประเมินผล

กรมวิชาการ (2540: 10) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ว่าครูผู้สอนขาดความพร้อมในเรื่องวัดและประเมินผลการเรียน การเตรียมบันทึกการประเมินและการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพราะยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน โดยใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

ศุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541: 101-102) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ปี 2539 จำนวน 841 คน ผลการวิจัยด้านการวัดและประเมินผล พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อศึกษารายประเด็นปัญหาพบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์ทั้งภาคปฏิบัติ ความรู้และเจตคติ และความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรกำหนดให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั่วโมง ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน ทำให้เป็นปัญหาแก่ครูผู้สอนเพราะครูผู้สอนขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนที่เป็นมาตรฐาน

ปัญหาของครูด้านการวัดและประเมินผลโดยส่วนใหญ่เน้นสืบเนื่องมาจากการที่ครูขาดความรู้และความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผลอย่างแท้จริง ครูจึงไม่มั่นใจในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องมีเทคนิคในการออกแบบข้อสอบ และปรับปรุงแก้ไขให้นักเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดของหลักสูตร เพื่อให้ครูผู้สอนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและออกแบบข้อสอบได้มีประสิทธิภาพ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องของการวัดและประเมินผล โดยศึกษานิเทศก์จะเป็นผู้ที่มีบทบาทมากในการให้ความรู้ทางวิชาการ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โมฮัมเหม็ด (Mohammed,1986: 1977-A) ได้วิจัยปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนในประเทศซาอุดีอาระเบีย เพื่อศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตร ภาษาอังกฤษในประเทศซาอุดีอาระเบียในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ด้านการเตรียมการสอนของครู ด้าน เนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะของนักเรียน ด้าน สื่อการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้าน โครงการปรับปรุงการเรียน การสอน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามนักเรียน 836 คน ครู 51 คน และศึกษานิเทศก์ 5 คน รวมกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 896 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าครูนักเรียนและศึกษานิเทศก์มีความต้องการ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ด้านคุณภาพของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเจตคติของ นักเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

อายมัด (Aymat,1989: 3290-A) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาล ของเปอร์โตริโก พบว่า นักเรียนรู้สึกว่าย่ำขาดทักษะทางภาษา แม้ว่าจะเรียนมาถึง 12 ปี นอกจากนี้นักเรียนยังตำหนิการเรียนการสอนที่ครูไม่เตรียมการเรียนการสอนให้ดี ประกอบกับ ความบกพร่องทางด้านตำราเรียน และการขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ยังมีปัญหาอยู่ในหลายด้าน จึงควรจะศึกษาปัญหาในการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคือไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ จึงขอเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 88 โรงเรียน รวม 259 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 160 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ครู 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา วิชาเอกที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การเข้าประชุม/อบรม/สัมมนา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านคุณภาพผู้เรียน

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ในเรื่องความรู้และทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถาม

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำเนื้อหามาใช้สร้างแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถามปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาที่มีเนื้อหาครอบคลุม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านคุณภาพผู้เรียน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

4) นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .67-1.00

5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยขออนุญาตทดลองใช้แบบสอบถามกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในอำเภอ

ชนแดน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จำนวน 50 คน

6) นำไปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความเที่ยง (reliability) แยกตามรายด้านและรวมทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงรายด้านและรวมทั้งฉบับ ดังนี้

ด้านครูผู้สอน	0.89
ด้านการนำหลักสูตรไปใช้	0.86
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	0.86
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.87
ด้านการวัดและประเมินผล	0.85
ด้านคุณภาพผู้เรียน	0.90
ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา รวมทั้งฉบับเท่ากับ	0.87

7) นำผลการทดลองเครื่องมือ พร้อมแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุงและจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัย

2.2.2 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำเนื้อหามาใช้สร้างแบบสัมภาษณ์

2) สร้างแบบสอบถามปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษา ในเรื่องความรู้และทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

3) นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

4) นำร่างแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .67-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอให้ครูผู้สอนตอบแบบสอบถาม โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษและกำหนดวันรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.3 จากการส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ จำนวน 160 คน ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน จำนวน 10 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ตรวจสอบสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืนมา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ

4.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ใน 6 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเทียบเกณฑ์ ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง

- 1.50-2.49 หมายถึง มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.49 หมายถึง มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
อยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 4.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้สถิติ ต่อไปนี้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาจากการสอบถามและการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา วิชาเอก ที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การเข้าประชุม / อบรม / สัมมนา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	46	28.7
หญิง	114	71.3
รวม	160	100
2. วุฒิสูงสุดของการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0
ปริญญาตรี	142	88.7
สูงกว่าปริญญาตรี	18	11.3
รวม	160	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
3. วิชาเอกที่จบการศึกษา		
วิชาเอกภาษาอังกฤษ	95	59.38
วิชาเอกอื่นๆ	65	40.62
รวม	160	100
4. ประสบการณ์ในการสอน		
ต่ำกว่า 5 ปี	21	13.12
5-9 ปี	37	23.12
10-14 ปี	31	19.38
15 ปีขึ้นไป	71	44.38
รวม	160	100
5. ระดับชั้นที่สอน		
ประถมศึกษาปีที่ 1	9	5.62
ประถมศึกษาปีที่ 2	11	6.90
ประถมศึกษาปีที่ 3	13	8.12
ประถมศึกษาปีที่ 4	10	6.25
ประถมศึกษาปีที่ 5	13	8.12
ประถมศึกษาปีที่ 6	17	10.62
สอนมากกว่า 1 ชั้น	87	54.37
รวม	160	100
6. ประสบการณ์การเข้าประชุม / อบรม / สัมมนา		
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	21	13.12
เคยเข้ารับการอบรม	139	86.88
รวม	160	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.25 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 88.75 จบวิชาเอกภาษาอังกฤษร้อยละ 59.38 มีประสบการณ์ในการสอน 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 44.38 ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนมากกว่า

1 ชั้น ร้อยละ 54.37 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ร้อยละ 86.88

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาจากการ สอบถามและการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในภาพรวม และแยกเป็นรายด้าน ได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม ในตารางที่ 4.2 ถึง 4.8 รวมทั้งได้เสนอผลการวิเคราะห์การตอบคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาโดยภาพรวม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมและรายด้าน (n = 160)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู ประถมศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านครูผู้สอน	3.33	0.10	ปานกลาง
ด้านการนำหลักสูตรไปใช้	3.40	0.03	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	3.41	0.13	ปานกลาง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.48	0.12	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	3.19	0.15	ปานกลาง
ด้านคุณภาพผู้เรียน	3.46	0.10	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.38	0.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่า

มีปัญหาด้านครูผู้สอนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) มีปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผลในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) และ มีปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา แยกเป็นรายด้าน

2.1 ปัญหาด้านครูผู้สอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านครูผู้สอนที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านครูผู้สอน (n = 160)

ลำดับ	ปัญหาด้านครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การจัดครูผู้สอนได้ตรงตามความถนัด	3.44	1.21	ปานกลาง
2	การจัดครูผู้สอนได้ไม่ตรงวิชาเอก แต่ตรงตามความถนัด	3.41	1.28	ปานกลาง
3	การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.35	1.23	ปานกลาง
4	การจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา	3.26	1.06	ปานกลาง
5	การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง	3.19	1.15	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.33	0.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีปัญหาปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็น

อันดับแรก คือ การจัดครูผู้สอนได้ตรงตามความถนัด ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือ การจัดครูผู้สอนได้ไม่ตรงวิชาเอก แต่ตรงตามความถนัด ($\bar{X} = 3.41$) และการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.35$)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูผู้สอนจำนวนมากสอนไม่ตรงตามความถนัด เนื่องจากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง แต่ในโรงเรียนไม่มีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องสอนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการสอน

2.2 ปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ($n = 160$)

ลำดับ	ปัญหาด้านการนำหลักสูตรไปใช้	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.44	1.01	ปานกลาง
2	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้	3.43	1.09	ปานกลาง
3	การจัดทำหน่วยการเรียนรู้	3.38	1.07	ปานกลาง
4	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.38	1.10	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.40	0.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่าปัญหาที่ครูผู้สอนมีในระดับปานกลาง อันดับแรก คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมาคือ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.43$) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$) และการจัดทำแผนการจัด

การเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูประถมศึกษาที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ตรงตามหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้จัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักสูตรไปใช้

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ แต่จะจัดขั้นตอนโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขายสำเร็จรูป จึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่อง

2.3 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ (n = 160)

ลำดับ	ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	งบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.61	1.18	มาก
2	การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.53	1.14	มาก
3	การใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น	3.39	1.05	ปานกลาง
4	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน	3.36	1.11	ปานกลาง
5	การเลือกใช้หนังสือเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการสอน	3.34	1.13	ปานกลาง
6	การใช้แหล่งเรียนรู้จากห้องสมุด	3.26	1.02	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.41	0.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู ประถมศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนมีอยู่ในระดับมาก อันดับแรกคือ งบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา คือ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.53$) ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาคือ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.36$) และการเลือกใช้นั่งเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการสอน ($\bar{X} = 3.34$)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ส่วนใหญ่งบประมาณในการผลิตและจัดหาสื่อไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสื่อประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งขาดการใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนไม่ใช่สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิต จัดหา และใช้สื่อเทคโนโลยี ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้และประสบการณ์ตรงจากการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้

2.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (n = 160)

ลำดับ	ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
1	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ	3.71	1.10	มาก
2	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ	3.54	1.05	มาก
3	การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	3.51	0.91	มาก
4	การจัดกิจกรรมที่เน้นการฟังภาษาอังกฤษ	3.50	0.99	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับ	ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา
5	การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาจาก โครงการ	3.45	0.95	ปานกลาง
6	การจัดกิจกรรมฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ	3.44	0.90	ปานกลาง
7	การจัดกิจกรรมบูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	3.43	1.08	ปานกลาง
8	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	3.28	1.04	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.48	0.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครู ประถมศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับมาก อันดับแรกคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.54$) และการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนปัญหาที่มีในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาจากโครงการ ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.44$) และการจัดกิจกรรมบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูผู้สอนจำนวนมากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ทำให้ทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ขาดทักษะและเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากไม่ชำนาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมฝึกทักษะการเขียน กิจกรรมการฝึกสนทนา กิจกรรมการฟัง และกิจกรรมบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจึงไม่ดีเท่าที่ควร

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนเน้นการสอนหลักไวยากรณ์มากกว่า การสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง และไม่ได้นำมาใช้ในการสอนจริง ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะครูไม่มีเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2.5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการวัดและประเมินผลที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล (n = 160)

ลำดับ	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์	3.38	1.09	ปานกลาง
2	การนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.29	1.15	ปานกลาง
3	การประเมินด้วยการสัมภาษณ์ สันทนาซักถาม	3.23	1.04	ปานกลาง
4	การประเมินจากการสังเกตจากการปฏิบัติงาน	3.11	1.14	ปานกลาง
5	การประเมินจากการตรวจผลงาน	2.98	1.09	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.19	0.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ การนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.29$) และการประเมินด้วยการสัมภาษณ์ สันทนาซักถาม ($\bar{X} = 3.23$)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้การวัดและประเมินผลไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมาย ส่วนหนึ่งมาจากการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และ

เขียนที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ และไม่สามารถวัดได้จริง

2.6 ปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียน

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านคุณภาพผู้เรียนที่ได้จากแบบสอบถามปรากฏในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ด้านคุณภาพผู้เรียน (n = 160)

ลำดับ	ปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน	3.57	0.89	มาก
2	ความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน	3.54	0.99	มาก
3	การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.51	1.03	มาก
4	ความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	3.36	1.08	ปานกลาง
5	การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการหาความรู้ของผู้เรียน	3.36	1.01	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.46	0.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับมาก อันดับแรกคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.54$) และการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางคือ การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการหาความรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.36$) และความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.36$)

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำ นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ไม่เห็นความสำคัญของ

การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของสระและพยัญชนะ สะกดคำไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในด้านการอ่าน ส่วนด้านการเขียนนั้น ผู้เรียนยังเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานในระดับชั้นที่ผ่านมา ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีเจตคติไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากครุฑหรือเข็มนาฬิกามากเกินไป ทำให้ทักษะพื้นฐานทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนไม่ดีเท่าที่ควร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

จากการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามปลายเปิด ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา ดังนี้

1. หน่วยงานทางการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครู ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาเรียนครูในวิชาเอกที่ขาดแคลน โดยเฉพาะวิชาเอกภาษาอังกฤษ
2. จัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูที่สอนภาษาอังกฤษทั้งผู้ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและผู้ที่ไม่จบวิชาเอกนี้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. สนับสนุนงบประมาณในด้านการผลิต จัดหาสื่อและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพมาใช้ในการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เพียงพอ
4. จัดค่ายภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนได้พบปะกับเจ้าของภาษาที่แท้จริง เพื่อให้ครูและผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง
5. กำหนดหนังสือเรียน ตำรา และเอกสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องให้แต่ละสถานศึกษาใช้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อมาตรฐานการเรียนรู้จะได้ใกล้เคียงกัน
6. การวัดและประเมินผลไม่ควรกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดที่มากเกินไป ควรกำหนดให้เหมาะสมและสามารถวัดได้จริง
7. ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
8. นำเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 88 โรงเรียน รวม 259 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2552 จำนวน 160 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ครู 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ วุฒิสถุของการศึกษา วิชาเอกที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การเข้าประชุม / อบรม / สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาด้านครูผู้สอน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่ง

เรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพผู้เรียน นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จำนวน 50 คน ได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งฉบับเท่ากับ .87

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ในเรื่อง ความรู้และทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน การใช้สื่อและ แหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเพื่อขอ ความอนุเคราะห์ขอทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใน โรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และรับแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่ถูกต้อง ครบถ้วน นำไป วิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 160 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด และ สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน จำนวน 10 คน

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ใน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปได้ดังนี้

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียน ประถมศึกษาจากแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิสถิตทางการศึกษา วิชาเอกที่จบการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์การเข้าประชุม / อบรม / สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สรุปผลได้ดังนี้

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทุกคนมี วุฒิสถิตการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ส่วนใหญ่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 59.38) ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44.38) มีประสบการณ์ในการสอน 15 ปีขึ้นไป ครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่สอนมากกว่า 1 ชั้น และเคยเข้ารับการประชุม / อบรม / สัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.3.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาจากแบบสอบถาม โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.3.3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตอบแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า การตอบแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้

1) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านครูผู้สอนจากการใช้แบบสอบถาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีปัญหาปานกลางอันดับแรกคือ การจัดครูผู้สอนได้ตรงตามความถนัด รองลงมาคือ การจัดครูผู้สอนที่ไม่ตรงวิชาเอกแต่ตรงตามความถนัด และการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า ครูผู้สอนจำนวนมากสอนไม่ตรงตามความถนัด เนื่องจากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการสอน

2) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่าปัญหาที่มีในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร รองลงมาคือ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูประถมศึกษาที่สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ตรงตามหลักสูตร ขาดการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้จัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักสูตรไปใช้ สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ แต่จะจัดขั้นตอนโดยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขายสำเร็จรูป จึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่อง

3) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับมาก อันดับแรกคือ งบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอกับการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน รองลงมาคือ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น รองลงมาคือ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย และการเลือกใช้หนังสือเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการสอน จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ส่วนใหญ่งบประมาณในการผลิตและจัดหาสื่อไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสื่อประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนไม่ใช่สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิต จัดหา และใช้สื่อเทคโนโลยี

4) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าปัญหาที่มีในระดับมาก อันดับแรกคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางอันดับแรก คือ การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาจากโครงการ รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูผู้สอนจำนวนมากไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ทำให้ทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ขาดทักษะและเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากไม่ชำนาญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูผู้สอนเน้นการสอนหลักไวยากรณ์มากกว่าการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง และไม่ได้นำมาใช้ในการสอนจริง ครูไม่มีเทคนิคการสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับปานกลาง อันดับแรกคือ การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ รองลงมาคือ การนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและการประเมินด้วยการสัมภาษณ์ สทนทนา ชักถาม จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์และมาตรฐานการเรียนรู้ ทำให้การวัดและประเมินผลไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเป้าหมาย ส่วนหนึ่งมาจากการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลด้าน

ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์ และไม่สามารถวัดได้จริง

6) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ใน ด้านคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาที่มีในระดับมาก อันดับแรกคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน รองลงมา คือ ความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน และการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน ส่วนปัญหาที่มีในระดับปานกลางคือ การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ในการหาความรู้ของผู้เรียน และความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จากการออกแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำ นักเรียน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐาน ของสระและพยัญชนะ สะกดคำไม่ถูกต้อง ส่วนด้านการเขียนนั้น ผู้เรียนยังเขียนไม่ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์และเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานในระดับชั้นที่ผ่านมา ไม่กล้า แสดงออก และไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

1.3.4 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่มีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา สรุปได้ว่า

หน่วยงานทางการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครูควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ มีความรู้ความสามารถเข้ามาเรียนในวิชาเอกที่ขาดแคลน โดยเฉพาะวิชาเอกภาษาอังกฤษ จัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูที่สอนภาษาอังกฤษทั้งผู้ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและผู้ที่ไม่ จบวิชาเอกนี้อย่างสม่ำเสมอ และควรนำงบประมาณมาสนับสนุนในด้านการผลิต จัดหาสื่อและ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีคุณภาพมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เพียงพอ การวัด และประเมินผลไม่ควรกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดที่มากเกินไป ควรกำหนดให้เหมาะสมและสามารถ วัดได้จริงกับผู้เรียน ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำ เทคนิคและวิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ ทันสมัย

2. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลดังนี้

2.1.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบปานกลางคือ การจัดครูผู้สอนได้ตรงตามความถนัด ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สยาม บุตรศรี (2541: 122) เรื่อง ความพร้อมปัญหาและความต้องการการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนส่วนมากไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และครูผู้สอนหลายคนไม่ผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งศึกษานิเทศก์ไม่สามารถที่จะเดินทางไปให้คำปรึกษาปัญหาในแต่ละโรงเรียนได้ เนื่องจากโรงเรียนประถมศึกษามีมาก แต่ศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อย

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะครูผู้สอนจำนวนมาก (ร้อยละ 40.62) จบวิชาเอกที่ไม่ใช่เอกภาษาอังกฤษ ทำให้ครูมีความรู้พื้นฐานและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษน้อย เมื่อครูผู้สอนจำเป็นต้องสอนวิชาเอกที่ตนเองไม่ถนัดและไม่มีความชำนาญจึงทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการสอนในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งไม่เข้าใจเทคนิคและวิธีการสอนให้นักเรียนเกิดความสนใจ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจในการจัดการเรียนการสอนของครู หากครูได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้า อบรม สัมมนาและพัฒนาตนเอง จะทำให้เพิ่มพูนความรู้พื้นฐาน เทคนิคและวิธีการสอนที่มั่นใจและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.1.2 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541) เรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่อง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม การจัดเนื้อหาโดยใช้ภาษาสื่อความให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความเหมาะสมกับสถานการณ์ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อมในสถานการณ์จริงและ

เนื้อหาที่มีมากเกินไปไม่เหมาะสมกับเวลา สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นให้โรงเรียนหรือครูผู้สอนเตรียมเนื้อหาที่จะสอนเอง และโรงเรียนขาดเอกสารประกอบในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและขาดแหล่งข้อมูลที่จะศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะครูผู้นำหลักสูตรไปใช้ขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ขาดงบประมาณ แหล่งความรู้เพื่อนำมาศึกษาค้นคว้า ทำให้การเตรียมความพร้อมในด้านการเตรียมการสอนลดน้อยลงไป และมีผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร หากครูได้เข้ารับการอบรมสัมมนาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองในการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ย่อมส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1.3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบในระดับมากที่สุดคืองบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และครูไม่ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คำพอง ภูกันดาร (2541) เรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า การใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ที่พบว่า ครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้สื่อ ครูไม่สามารถผลิตสื่อได้หรือไม่มีสื่อใช้ตามที่ต้องการ ครูไม่ได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน โรงเรียนขาดผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากในโรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ งบประมาณในด้านการผลิตสื่อยังไม่เพียงพอ ครูยังขาดทักษะในด้านการใช้สื่อ เนื่องจากไม่ได้ใช้สื่อตามที่ต้องการ ครูที่สอนภาษาอังกฤษบางส่วนไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการใช้และผลิตสื่อ จึงทำให้เกิดความเคยชินในการไม่ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาในด้านการใช้สื่อโดยการเข้ารับการอบรม สัมมนาตามความเหมาะสมให้มากกว่านี้ เมื่อสื่อพร้อม ผู้ใช้สื่อพร้อม ผู้รับสื่อพร้อมที่จะรับความรู้และประสบการณ์ตรงจากสื่ออย่างมีศักยภาพ

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คำสิงห์ พิบูลย์ภักดี (2536: 73) เรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อการ

สอนของครูด้านการเลือกและการใช้สื่อการสอนของครู คือ ครูไม่มีเวลาในการเตรียมสื่อ ไม่สามารถจัดหาสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ ไม่รู้จักการใช้สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ ด้านการให้บริการปัญหาที่พบคือ สื่อไม่เพียงพอและไม่ตรงตามความต้องการของครูผู้สอน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะครูบางส่วนขาดความรู้ความสามารถในด้านสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเนื่องจากไม่ยอมรับการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต แต่ครูส่วนใหญ่มีการพัฒนาในการใช้สื่อที่ทันสมัย แต่ขาดงบประมาณสนับสนุนจึงทำให้สื่อไม่เพียงพอและไม่ตรงตามความต้องการ หากครูได้รับการพัฒนาในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณให้เพียงพอ ย่อมส่งผลให้ปัญหาในด้านการจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยลดน้อยลง และทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1.4 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบในระดับมากคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสารและใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนอ่านไม่ได้เนื่องจากไม่ทราบพื้นฐานของสระและพยัญชนะ สะกดคำไม่ถูกต้อง ทำให้มีปัญหาในการอ่าน และความรู้และทักษะพื้นฐานของผู้เรียนไม่ดีพอ

ผลการวิจัยอาจเป็นเพราะครูส่วนใหญ่ที่สอนภาษาอังกฤษไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ประกอบกับพื้นฐานทางด้านทักษะภาษาอังกฤษของครูผู้สอนไม่ดีพอทำให้ขาดความมั่นใจ โดยเฉพาะการอ่านและออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะเพี้ยนไปจากเจ้าของภาษามาก และครูผู้สอนมักจะใช้ภาษาไทยในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้นไป ทำให้ขาดทักษะในด้านการอ่านและออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง หากครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อที่ทันสมัยจากการเข้ารับการอบรม สัมมนาหรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและกล้าที่จะแสดงออกด้วยความมั่นใจ จะทำให้ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ครูมองข้ามจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรว่ามีส่วนช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนหลักอย่างไร การจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารแล้วนำไปใช้ในชีวิตประจำวันย่อมเป็นสิ่งที่ดีสำหรับนักเรียน

ครูควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในและนอกสถานศึกษา และสถานศึกษาควรให้การสนับสนุน
ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมาจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ การจัด
กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบ
สอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ผู้เรียนเขียนไม่ถูกหลักไวยากรณ์ เขียนอักษรพิมพ์ใหญ่
และพิมพ์เล็กปะปนกัน ไม่ถูกต้อง เพราะขาดการฝึกฝนและการตรวจทานแก้ไขของครูผู้สอนอย่าง
ต่อเนื่อง ครูผู้สอนมีภารกิจมากจึงไม่ค่อยมีเวลาในการตรวจงานของผู้เรียน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก การจัดกิจกรรมการฝึกทักษะ
การเขียนภาษาอังกฤษต้องมีความสอดคล้องกับทักษะอื่น โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพราะเมื่อ
ผู้เรียนอ่านได้ย่อมหมายถึงสะกดการอ่านได้และพัฒนาไปสู่การสะกดการเขียนได้เช่นกัน ครูควร
ศึกษาค้นคว้า อบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษ เพื่อนำความรู้สื่อเทคโนโลยีและเทคนิคการสอนต่างๆที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการ
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมาจากกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษ คือ การจัดกิจกรรมที่เน้นการฟังภาษาอังกฤษ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ กฤษฏี ชื่นชมน้อย (2537) เรื่อง ปัญหาการสอนฟังภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนคาทอลิก
ระดับมัธยมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่
ไม่สนใจศึกษาจุดมุ่งหมายที่เกี่ยวกับการสอนฟังภาษาอังกฤษอย่างละเอียด จึงให้ความสำคัญในการ
ดำเนินการสอนและกิจกรรมมากกว่าการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนก่อน การเตรียมการสอนครูจะ
เตรียมเนื้อหาในการสอนฟัง โดยให้ความสำคัญและใช้เวลาในการสอนทักษะการฟังน้อยกว่าทักษะ
อื่นๆ ในการสอนฟังภาษาอังกฤษ ครูจะใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ครูจะพูดภาษาอังกฤษ
แล้วแปลเป็นไทย ในการทำแบบทดสอบข้อเขียนส่วนมากไม่สอดคล้องกับการตั้งจุดมุ่งหมายการ
สอนฟังภาษาอังกฤษ จำนวนข้อสอบและคะแนนของทักษะการฟังจะมีสัดส่วนน้อยที่สุดเมื่อ
เปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญ
กับทักษะการฟังเท่าที่ควร การที่ครูแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยให้ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนขาดความ
สนใจและขาดทักษะในการฟัง เมื่อมีการทดสอบที่ต้องให้ผู้เรียนฟังแล้วจับใจความเองจึงไม่ได้ผล
เท่าที่ควร เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลและจับใจความไม่ได้ หากครูได้มีการฝึกทักษะการฟังจากคำ
ประโยค ข้อความหรือเรื่องราวที่ยากขึ้นโดยฝึกจากง่ายไปหายากและนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมา

ใช้ให้เหมาะสมและสม่ำเสมอ จะทำให้ปัญหาด้านการสอนฟังภาษาอังกฤษลดน้อยลงและส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.1.5 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบปานกลางคือ การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541) เรื่อง ปัญหาการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนตามจุดประสงค์ ทั้งภาคปฏิบัติ ความรู้ และเจตคติ และความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผล เพราะหลักสูตรกำหนดใช้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั่วโมงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละบทเรียน ทำให้เป็นปัญหาแก่ครูผู้สอนเพราะครูผู้สอนขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนที่เป็นมาตรฐาน

ผลการวิจัยอาจมีสาเหตุจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ขาดการนำเครื่องมือวัดที่ได้มาตรฐานมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดความต่อเนื่อง และสม่ำเสมอในการวัดผลระหว่างเรียน จึงทำให้การวัดและประเมินผลไม่เป็นไปตามสภาพจริง และไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ครูควรศึกษาค้นคว้า อบรม สัมมนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่นำไปใช้จริง และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.1.6 ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษาในด้านคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบในระดับมากคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถาม ปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ครูผู้สอนขาดความถนัดและขาดเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษที่ดีพอ ทำให้ผู้เรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ครูเน้นความสำคัญให้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมากกว่าภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้โดยการถ่ายทอดจากครูผู้สอนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าที่ควร เทคนิคและวิธีการสอนของครูไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนา ผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย หากมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้รับ

การอบรม สัมมนาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง และนำความรู้ เทคนิควิธีการสอนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้น

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมา คือ ความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานในระดับชั้นที่ผ่านมา ทำให้สอนเนื้อหาในระดับชั้นปัจจุบันไม่ได้และไม่ต่อเนื่อง

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการเรียนรู้ผู้เนื้อหาใหม่นั้นหากความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิมไม่ดีพอจะ โยงไปสู่เนื้อหาใหม่นั้นค่อนข้างยาก เพราะความรู้อาจไม่ต่อเนื่องหรือข้ามขั้นตอน ครูควรมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อปรับระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนให้ใกล้เคียงกันและเหมาะสมกับระดับชั้น จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้องและได้รับความรู้ใหม่ในระดับที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่พบในระดับมาก รองลงมาจากความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการหาความรู้ของผู้เรียน ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการตอบแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ คือ ผู้เรียนขาดแหล่งเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ และไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการหาความรู้ของผู้เรียนนั้นหมายถึงผลจากการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว นำไปใช้ในการหาความรู้เพิ่มเติมหรือนำมาประกอบอาชีพ หากผู้เรียนไม่หาความรู้โดยใช้ความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ต้องหมั่นพัฒนาตนเองให้ได้รับความรู้อยู่เสมอทั้งในระบบและนอกระบบ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) โรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอน ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและสนับสนุนสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีคุณภาพและเพียงพอต่อการใช้งาน

2) โรงเรียนควรนิเทศ กำกับ ติดตาม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรวัดศึกษากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เข้าใจ เพื่อนำเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรวัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่บูรณาการเนื้อหาสาระกับวิชาอื่น

5) ครูผู้สอนที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษควรวัดศึกษาดำรง เอกสาร และคู่มือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถทำการสอนได้ดียิ่งขึ้น

6) ครูผู้สอนควรวัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย

7) ครูผู้สอนควรวัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมโครงงาน การฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

8) ครูผู้สอนควรวัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างหลากหลาย โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับโรงเรียนในเขตพื้นที่อื่นเพิ่มขึ้น

2) ควรมีการศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและครูที่จบวิชาเอกอื่น

3) ควรมีการศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชนเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2533) แนวการทำแผนการสอนหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ฉบับใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- _____. (2539) การประเมินผลจากสภาพจริง กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____. (2542) การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา
- _____. (2544) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- _____. (2545) คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
- _____. (2546) การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ (2539) หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- กฤษฎี ชื่นชมน้อย (2537) “ปัญหาการสอนฟังภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนคาทอลิก ระดับมัธยมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพมหานคร หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- คำพอง ภูกันดาร (2541) “องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการใช้สื่อการสอน ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- คำสิงห์ พิบูลย์ภักดี (2536) “สภาพปัญหาและความต้องการในการใช้สื่อการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- ชัยรัตน์ โชคดีสิทธิเมธา (2539) “ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์ (2523) เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา กรุงเทพมหานคร ยูไนเต็ดโปรดักชั่น
- ดวงเดือน แสงชัย (2533) การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์
- เดือนใจ พรวิเศษศิริกุล (2535) “สภาพและปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- ทิพวัลย์ มาแสง (2532) การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ ทิพยอักษร
- ปานดา ไร่เทียมวงศ์ (2530) “การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 15 หน้า 1093-1165 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พิตรวัลย์ โกวิทวที (2539) “กิจกรรมการสอน” ใน ชุดเสริมประสิทธิภาพครูกิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มะละนี อุบุญญ์ (2541) “การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องปฏิบัติการทางภาษาของครูผู้สอนในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมุกดาหาร” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มัทนา ทองใหญ่ (2539) “สื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา,” ใน ชุดเสริมประสิทธิภาพครูกิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา หน้า 14-15 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เมตตา ดวงขาว (2541) “ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- รัตนา มหากุล (2539) “การสอนทักษะเขียน” ใน *ชุดเสริมประสิทธิภาพครูและแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา* หน้า 164-168 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วัฒนาวรรณ จันทระกุล (2536) “ปัญหาความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น*
- วันชัย ชำนาญศรี (2530) “ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร*
- ศุภวรรณ หาญสุวรรณ (2541) “ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- สยาม บุตรศรี (2541) “ความพร้อม ปัญหา และความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น*
- สุภัทรา อักษรานูเคราะห์ (2531) *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) *วิธีสอนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ 3* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวิทย์ มูลคำ (2540) *เพิ่มประสบการณ์ พิมพ์ครั้งที่ 6* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ที.พี.พรีนซ์
- สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530) “การสอนเพื่อแนะนำภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน” *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 10* หน้า 637-716 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- _____ (2530) “การสอนอ่านและเขียน” *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 12* หน้า 811-907 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* กรุงเทพมหานคร หน่วยศึกษานิเทศก์

Aymat, Oswaldo. (1989). "The Teaching of English in the Public Schools of Puerto Rico," *Dissertation Abstracts International*. 49(11) : 3290-A.

Mohammed, Al-Ahaydib. (1986). "Teaching English as a Foreign Language in the Intermediate and Secondary Schools of Saudi-Arabia: A Diagnostic," *Dissertation Abstracts International*. 48(6) : 1977-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นางพิบูลย์ขวัญ กลิ่นมิ่ง
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์
2. นางดารณี ผดุงพล
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาजू (เจริญวิทยาคาร) ตำบลนาजू อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบูรณ์
3. นางลาวัลย์ มากคล้าย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านซอนไพร ตำบลซอนไพร อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน
เรื่อง
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา
ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

คำชี้แจง

1. การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา ในอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ใน 6 ด้าน คือ

1. ด้านครูผู้สอน
2. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้
3. ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านการวัดและประเมินผล
6. ด้านคุณภาพผู้เรียน

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียนประถมศึกษา

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา
4. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
5. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. วุฒิสูงสุดทางการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

3. วิชาเอกที่จบการศึกษา

() วิชาเอกภาษาอังกฤษ

() วิชาเอกอื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ประสบการณ์ในการสอน

() ต่ำกว่า 5 ปี

() 5-9 ปี

() 10-14 ปี

() 15 ปีขึ้นไป

5. ระดับชั้นที่ท่านสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

() ประถมศึกษาปีที่ 1

() ประถมศึกษาปีที่ 2

() ประถมศึกษาปีที่ 3

() ประถมศึกษาปีที่ 4

() ประถมศึกษาปีที่ 5

() ประถมศึกษาปีที่ 6

() สอนมากกว่า 1 ชั้น

6. ประสบการณ์การเข้าประชุม/อบรม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

- () ไม่เคยเข้ารับการอบรม
() เคยเข้ารับการอบรม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูโรงเรียน
ประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในระดับของปัญหาเพียงระดับเดียวตามความรู้สึกที่เป็นจริงซึ่ง
ระดับของปัญหามีดังนี้

5	หมายถึง	มีปัญหาระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหาระดับมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีปัญหาระดับน้อย
1	หมายถึง	มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
1. ด้านครูผู้สอน						
1) การจัดครูผู้สอนได้ตรงตามความถนัด.....	
2) การจัดครูผู้สอนได้ไม่ตรงวิชาเอกแต่ตรงตามความถนัด.....	
3) การจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา.....	
4) การมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา.....	
5) การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง.....	
2. ด้านการนำหลักสูตรไปใช้						
1) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้.....	
2) การจัดทำหน่วยการเรียนรู้.....	
3) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้.....	
4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....	
3. ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้						
1) การจัดหาสื่อการเรียนการสอนประเภทเทคโนโลยีที่ทันสมัย	
2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน.....	
3) การใช้แหล่งเรียนรู้จากห้องสมุด.....	
4) การใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น.....	
5) การเลือกใช้นั่งสื่อเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการสอน....	
6) งบประมาณในการผลิตสื่อไม่เพียงพอกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน.....	

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
1) การจัดกิจกรรมที่เน้นการฟังภาษาอังกฤษ.....	
2) การจัดกิจกรรมฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ.....	
3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ.....	
4) การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	
5) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	
6) การจัดกิจกรรมบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น.....	
7) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษ.....	
8) การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาจากโครงการ.....	
5. ด้านการวัดและประเมินผล						
1) การใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์	
2) การประเมินด้วยการสัมภาษณ์ สทนทนาซักถาม.....	
3) การประเมินจากการสังเกตจากการปฏิบัติงาน.....	
4) การประเมินจากการตรวจผลงาน.....	
5) การนำผลการวัดและประเมินผลไปใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอน.....	

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูประถมศึกษา	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
6. ด้านคุณภาพผู้เรียน						
1) ความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน.....	
2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน.....	
3) การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในการหาความรู้ ของผู้เรียน.....	
4) การนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน...	
5) ความสนใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ.....	

กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ท่านมีปัญหอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรในการแก้ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน.....

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์

5. ท่านมีปัญหาในการวัดและประเมินผลในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
ภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน.....

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้าน ที่	ข้อที่	ความสอดคล้อง									คะแนน	IOC
		คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3				
		-1	0	1	-1	0	1	-1	0	1		
1	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4		/				/			/	2	0.67
	5			/			/			/	3	1
2	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4			/		/				/	2	0.67
3	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4		/				/			/	2	0.67
	5			/			/			/	3	1
	6			/			/			/	3	1
4	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4			/			/			/	3	1
	5			/			/			/	3	1
	6			/			/			/	3	1
	7			/		/				/	2	0.67
	8			/			/			/	3	1

การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้าน ที่	ข้อที่	ความสอดคล้อง									คะแนน	IOC
		คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3				
		-1	0	1	-1	0	1	-1	0	1		
5	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4			/			/			/	3	1
	5			/			/			/	3	1
6	1			/			/			/	3	1
	2			/			/			/	3	1
	3			/			/			/	3	1
	4			/			/			/	3	1
	5			/			/			/	3	1

การให้คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

-1 หมายถึง คำถามไม่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

1 หมายถึง คำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

จากการวิเคราะห์ดัชนี ความสอดคล้องรายข้อพบว่า ข้อความที่เหมาะสมนำไปใช้เก็บ

ข้อมูล คือ

ข้อ 1-5 ในด้านที่ 1 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1, 0.67 และ 1

ข้อ 1-4 ในด้านที่ 2 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1 และ 0.67

ข้อ 1-6 ในด้านที่ 3 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1, 0.67, 1 และ 1

ข้อ 1-8 ในด้านที่ 4 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0.67 และ 1

ข้อ 1-5 ในด้านที่ 5 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1, 1, และ 1

ข้อ 1-5 ในด้านที่ 6 มีดัชนีความสอดคล้อง คือ 1, 1, 1, 1, และ 1

เพราะมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความเที่ยง (Reliability)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความเที่ยง (Reliability) แยกตามรายด้านและรวมทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ได้ค่าความเที่ยงรายด้านและรวมทั้งฉบับ ดังนี้

ด้านครูผู้สอน	0.89
ด้านการนำหลักสูตรไปใช้	0.86
ด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	0.86
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.87
ด้านการวัดและประเมินผล	0.85
ด้านคุณภาพผู้เรียน	0.90
ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา รวมทั้งฉบับเท่ากับ	0.87

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวพัชรินทร์ สติมัน
วัน เดือน ปี	24 สิงหาคม 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก (2542) ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก (2543)
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านระวิง ตำบลระวิง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1